

Zonder jouw steun bestaat MO* niet

Met een beter gereguleerde markt zouden we veel minder betalen aan onze huisvesting

Huisvesting is een basisbehoefte, geen luxe

MIEKE SCHROOTEN · 29 MAART 2024

De kinderen van onderzoekster en docente sociaal werk Mieke Schrooten zijn de laatste weken in de ban van Monopoly. Het spel legt heel goed uit wat er vandaag de dag op de huisvestingsmarkt gebeurt.

‘**M**ama, ik heb gewonnen!’ Enthousiast komt mijn zoon naar de keuken, waar ik de boterhammen voor school aan het smeren ben. Gisteravond waren de twee kinderen samen met hun papa aan een spelletje Monopoly begonnen.

Hun vader hadden ze al uit het spel gespeeld, maar voor ze naar school vertrokken, wilden ze het spel onderling nog uitspelen. Weten wie de winnaar was, voor ze aan hun schooldag begonnen. Ze kwamen er zelfs zonder mopperen vroeg voor uit hun bed.

'Zelfs als iedereen met evenveel geld begint, zijn er ongelijkheden die tijdens het spel steeds groter worden.'

‘Ik had een hotel op een hele dure straat gezet’, legt hij verder uit. ‘En mijn broer kwam daarop, en daarna nog op een andere straat waar ik ook al huisjes op had gezet.’

Dat kostte zijn broer al zijn geld. Zelfs na het nemen van een hypotheek op een paar van zijn eigen straten, had hij niet genoeg om het bedrag op te hoesten dat hij verschuldigd was.

Euforie bij de ene, teleurstelling en zelfs boosheid bij de andere. Menig ouder – of spelletjesfanaat – kan er zich iets bij voorstellen.

De laatste weken zijn mijn kinderen gek op Monopoly. Het ene spelletje wordt al heel snel gevolgd door het andere. Ze houden heuse statistieken bij en verfijnen hun strategie keer op keer.

Is het slim om straten te ruilen? Hoe onderhandel je het best? En wanneer is het verstandig om te investeren in huizen of hotels? Ook de papa geniet ervan om zijn tips en tricks te delen en de jongens steeds beter wegwijst te maken in het spel.

Educatief doel

Hun passie doet mij terugdenken aan iemand anders die met veel passie sprak over dit spel, maar om andere redenen. Een paar maanden geleden maakte ik samen met mijn collega Harm Deleu een [online cursus over dak- en thuisloosheid](#). Onder de deskundige begeleiding van documentairemaakster Maui Druez spraken we met allerlei mensen die op verschillende manieren expert zijn rond dit thema.

Met een beter gereguleerde markt zouden we veel minder betalen aan onze huisvesting.

Eén van hen was Anne-Sophie Dupont, die op dat moment al ruim zeven jaar voor de Brusselse Bond voor het Recht op Wonen (BBRoW) werkte. We hadden haar uitgenodigd om het te hebben over de wooncrisis in Brussel, en de link met dak- en thuisloosheid. Opvallend genoeg begint haar verhaal ook met Monopoly.

Ik laat haar zelf aan het woord:

‘Monopoly is een spel dat ongeveer 120 jaar geleden door een vrouw in de Verenigde Staten werd uitgevonden. Het heette oorspronkelijk *The Landlord’s Game* en had als doel het probleem van landeigendom en landmonopolie op een educatieve manier uit te leggen!’

'Het spel moest laten zien wat er aan de hand was. Zelfs als iedereen met evenveel geld begint, zijn er ongelijkheden die tijdens het spel steeds groter worden. En wat gebeurt er aan het einde? Er is een monopolie. Er is één persoon die alles heeft gekocht en de anderen laat betalen.'

Regulering

Monopoly legt heel goed uit wat er vandaag de dag op de huisvestingsmarkt gebeurt, aldus Dupont. Voor de meeste individuen en gezinnen is huisvesting de grootste kostenpost in hun uitgaven.

Dat komt omdat het beleid de huizenmarkt niet reguleert. Met een beter gereguleerde markt zouden we veel minder betalen aan onze huisvesting. Het zou veel minder ruimte innemen in ons budget. De Brusselse Bond voor het Recht op Wonen en haar lidorganisaties, maar ook heel wat andere middenveldorganisaties zetten zich daarom hiervoor in.

De huisvestingsproblematiek is zeer uitgebreid. Het gaat om kwesties als toegang tot huisvesting, de realisatie van meer sociale woningen, een regulering van de huurprijzen, het bestrijden van leegstand.

Maar ook om het scherpe contrast tussen de armoede in Brussel enerzijds en de huur- of koopprijs van woonplekken anderzijds. Hierdoor wonen mensen in kleinere huizen van mindere kwaliteit of zoeken ze hun toevlucht tot cohousing omdat het te duur wordt om alleen te wonen. Tegelijkertijd gebruiken ze op die manier de grotere woningen, waardoor die niet meer beschikbaar zijn voor grote gezinnen.

Huisvesting is nochtans een basisbehoefte. En kan een gamechanger zijn, zoals straathoekwerker Filip Keymeulen treffend schrijft in zijn column *Dakloosheid bestrijd je met huisvesting*.

De BBRoW pleit er daarom voor om de vastgoedmarkt te reguleren, net zoals dat al gebeurt met de gezondheidszorg, onderwijs en voeding.

Dupont: 'Een slager die bedorven vlees verkoopt, moet vervolgens zijn deuren sluiten. Maar een huisbaas die een ongeschikte woonruimte verhuurt, kan gewoon verder verhuren. We moeten dus zowel de kwaliteit als de prijs van huisvesting onder controle houden.'

Mooie gespreksstof voor een volgend spelletje Monopoly.

Maak MO* mee mogelijk.

Word proMO* net als **2790** andere lezers en maak MO* mee mogelijk. Zo blijven *a/* onze verhalen gratis online beschikbaar voor *ié*dereen.

Ik word proMO*

Ik doe liever een gift